

ikke ganske klar. Det hedder nemlig, at man vil udfylde denne Bestemmelse for derved at forebygge at lade en Embedsmand blive staaende i en normeret Plads, efterat han er bleven uskikket til at røgte sit Kald. Jeg troer nu ikke, at det vil have nogen stor Indflydelse herpaa, hvad enten denne Bestemmelse bibeholdes eller ikke; der er andre Omstændigheder, der gjøre Udslaget med Hensyn til at give en Mand Afsted eller ikke, og jeg troer, at Udeladelsen af en saadan Bestemmelse ogsaa let kan virke til Skade, idet man da lader dem, der efter en længere Tjenestetid som unormerede Profesorer gaar ind i de normerede Lærerspladser, forblive der saalænge, indtil de kunne naae op til en af de høiere Sagesatser, hvorved de kunde gaar af med en nogenlunde passende Pension, thi hvilke Bestemmelser der end tages, vil det ikke kunne undgaaes, at der i Administrationen vil tages Hensyn til, hvorledes den Paaagjældendes økonomiske Stilling vil blive, naar man vil benytte sig af Retten til at affædige ham. — Hvad angaar den foreslaaede nye § 6, saa har dens første Deel givet Anledning til en Diskussion, som har grundet sig paa en reen Misforstaaelse, og som i mange Henseender forekommer idetmindste mig at være saa uheldig, saa mislykket og at kunne have saa megen Misforstand tilfølgende, at det vilde være aldeles urigtigt, om jeg fra min Side vilde gaar ind paa nogen yderligere Drøftelse deraf. Det er jo aabenbart, at det Samme er Tilfældet her som i ethvert andet Forhold i Livet, hvor en Mængde Personer have været stillede overfor en Række af Mænd i en vis Virksomhed, at det ikke er urimeligt, at en enkelt Person kan have gjort en Erfaring, som Andre ikke have gjort, men derved bevises aldeles Intet. Ja, dersom der virkelig var Noget, der havde den Tro, at der aldrig havde fundet noget Misbrug Sted i et saadant Forhold, og En da træder op og siger, at han har oplevet noget Saadant, da er dette et Beviis for, at denne Tro har været feilagtig, det kan imidlertid jo neppe falde Noget ind at ville paastaar, at der i dette Forhold ikke i Aarenes Løb skulde være foreskaldet Noget, som maatte misbilliges — og personlige Erfaringer, som den her fremsatte, bevise det

for aldeles Intet med Hensyn til Forholdet i Almindelighed. Gaaer jeg derefter over til den sidste Deel af den nye § 6, kan jeg ikke nægte, at jeg hellere havde ønsket, at den var udeladt, idet jeg troer, at den ikke vil have den allermindste praktiske Betydning. Naar det nemlig hedder, at Afgangen til Lærerspøster ved Universitetet ikke skal være indskrænket ved nogen bestemt Examen, saa er det ganske vist, at dersom der kunde oplyses blot eet Exempel paa, at Universitetet, fordi det forlangte Afslæggelse af en bestemt Examen, var gaaet tabt af en Lærer, hvis Ansættelse var ønskelig, saa vilde Forholdet stille sig anderledes, uagtet der dog ikke vilde opnaaes Stort ved, at Afgangen ikke skulde være indskrænket ved nogen bestemt Examen; thi det er jo klart, at en Bestyrelse, som — meget urigtigen — kunde falde paa at gjøre en saadan Fordring, naar den Paaagjældende iøvrigt opfyldte de Betingelser, der fordredes, ligesuldt vil kunne gaar frem paa den Maade, om en saadan Bestemmelse end blev vedtagen. Men Sagen er den, som jeg allerede har antydnet, at der ikke vil kunne paavises noget Exempel paa, at en Mand, som ved sin særdeles Dygtighed har kvalificeret sig til Ansættelse som Universitetslærer, af den her omhandlede Grund er holdt horte derfra. Der er heller ikke foreskrevet nogen bestemt Examen i den Retning, saa at det vilde være meget forunderligt nu at indsette en Bestemmelse, hvorefter Afgangen ikke skulde være indskrænket ved nogen bestemt Examen. Man har vel sagt, at noget Saadant er kommet ind i Loven om Lønningen for Lærerne ved de lærde Skoler; men der var denne Bestemmelse mere naturligt paa sin Plads, idet den stod i Forbindelse med virkelige Lovbestemmelser, som vare meget bindende, men fra hvilke man dog successtvt var afvegen. Fra først af var det nemlig med Hensyn til Overlærerne bestemt, at de skulde have underkastet sig den philologiske Examen, dernæst indskrænkede man denne Bestemmelse saaledes, at den saakaldte Magisterconferents skulde være en Betingelse for at opnaae en saadan Stilling, og ved den nævnte Lov gif man et Skridt videre, idet det fastsattes, at heller ikke en saadan Betingelse var nødvendig, men at Enhver, som havde været Adjunct og